

at Mindretallets Sprog uhindret bruges. Professor Opet siger, at vedkommende Stat, der skal tage et saadant Hensyn, maa ikke føle sin nationale Ære krænket derved. Ja, dér tænker jeg, at det ærede Medlem vil indrømme, at det er ikke her i Danmark, at man kan opleve, at man fra Statsstyrelsens Side vil føle den nationale Ære krænket ved at gøre Ret mod et nationalt Mindretal. Men jeg forstaar ogsaa, at Professor Opet føler sig foranlediget til at nævne dette udtrykkelig, ihukommende, hvad der er sket i den Landsdel, hvor han formentlig selv hører hjemme. Men hvordan har vi saa fra dansk Side ordnet det med Hensyn til Ordningen af Kirke og Skole for de Egenes Vedkommende, hvor der er en saadan samlet Befolkning af et Mindretal? Dér har vi ordnet det akkurat, som Professor Opet ønsker det. Vi har baade i Kirke og Skole givet Mindretallet fuld Ret og Mindretallets Sprog fuld Ret. Det andet Tilfælde, som Professor Opet nævner, er det, hvor det nationale Mindretal kun er en Brøkdæl af Befolkningen. Det er et Forhold, der er til Stede overmaade mange Steder i de sønderjydske Landsdele. Dér siger han, skal der tages et Hensyn til dette Mindretals Behov. Men nu beder jeg det ærede Medlem lægge Mærke til, at Professor Opet udtrykkelig tilføjer: Men for at det praktisk kan ske, at der tages dette Hensyn til det nationale Mindretal, maa dette Mindretal dog være en nogenlunde antagelig Brøkdæl af Befolkningen. Den laveste Grænse sætter Professor Opet til en $\frac{1}{5}$. Det er netop de 20 pCt., som er fastsat i den danske Lov, og det er jo ret tilfældigt og uden Sammenhæng dermed, men det er et praktisk Skøn, som det ærede Medlem ser ikke kommer fra et uvilligt Sind, men ogsaa fra hans egen Landsmand. Der maa jo her sættes en Grænse. Det ærede Medlem foreslaar, at man kun skulde tage Hensyn til Børnetallet, og der er noget i denne Tanke, jeg godt forstaar. Men saa maa Børnetallet sættes noget højere op, for ellers kunde jo een Familie foraarsage et helt Skolevæsen oprettet i en Kommune. For øvrigt kunde Professor Opet jo have godt af at aflægge et Besøg heroppe i Danmark for at se, hvordan vor Lovgivning er. Han vilde da finde, at vi i vor almindelige Lovgivning har et Værn for nationale Mindretal, som han slet ikke tænker sig, idet vi har en Lov, der for Skolevæsenets Vedkommende siger, at Mindretallene frit kan oprette Skoler og faa et meget betydeligt Statstilskud dertil. Det er noget, som det ærede Medlem Hr.

Schmidt, jeg tror med Overlæg, aldrig berører, at der er denne Frihed, og jeg forstaar maaske nok, hvad der driver det ærede Medlem til stadig at være tavs om dette Spørgsmaal. Det er, fordi det ærede Medlem ikke regner den Ret, der her er givet Mindretallene, for noget. Jeg tror, at det ærede Medlem deri gør forkert. Det er en stor Rettighed for et nationalt Mindretal i en Stat, der er givet gennem dansk Skolelovgivning, og det var jo ikke Mundsvejr, naar den Delegationen, der i sin Tid var med til de Forhandlinger i Paris, der gik forud for Fredsslutningen, da der blev spurgt, hvordan det nu vilde gaa med Beskyttelsen af det nationale Mindretal, kunde svare, at vor Lovgivning var af en saadan Art, at der slet ikke kunde tænkes et Overgreb i saa Henseende, og da man nede paa Konferencen i Paris satte sig ind i denne Sag, indrømmede man, at man intet Sidestykke havde til den danske Lovgivning i denne Henseende. Det synes jeg, det ærede Medlem skulde mindes og yde sin Anerkendelse.

Det ærede Medlem ankede dernæst over, at man var i Uklarhed over, hvor stort et Statstilskud man fra dansk Side vil give til et Skolevæsen, der oprettes i de tysk-blandede Egne, naar man altsaa ved Siden af Folkeskolen vil oprette en tysk-sproget Afdeling. Det er rigtigt, at det er der ikke almindelige Regler for, og der kan ikke gives saadanne, Forholdene er her saa forskellige, at man fra Statens Side maa tage Bestemmelse i hvert enkelt Tilfælde under behørigt Hensyn til den Indstilling, der kommer fra Kommune og Amt.

Endelig sagde det ærede Medlem Hr. Schmidt noget, som det ærede Medlem ikke skal have Lov til at sige uimodsaagt. Det ærede Medlem sagde: Det hele er jo egentlig fra dansk Side ikke helt alvorligt ment med denne Frihed for Mindretallene. I det hele taget maa jeg nu sige, at jeg undertiden er noget overrasket over den Frimodighed, hvormed det ærede Medlem forekaster det danske Styre, at hvad det foretager sig af Hensyn til det nationale Mindretal, ikke er fuldt alvorligt ment. Jeg skulde kunne, om jeg vilde, drage Udtalelser frem, som det ærede Medlem har fremsat i tidligere Tid, der kunde give en Bekræftelse paa, at det er alvorligt ment fra dansk Side, naar vi har truffet en Ordning som den, vi nu har. Det ærede Medlem sagde, at naar Mindretallet har faaet Skoler, saa er det slet ikke Mindretallets Skoler, men det er Flertallets, thi det er Flertallet, der bestemmer, hvem der skal